

L'OCUPACIÓ JUVENIL A L'ESCALA: LA PRECARIETAT COM A TENDÈNCIA (I)

La detecció d'indicis d'atur juvenil per part de l'Ajuntament fou el que va originar la necessitat d'un estudi per esbrinar la vertadera dimensió de la problemàtica, el qual va ésser lliurat a finals d'agost de 1985 i feta la seva presentació pública el 15 de novembre.

El fet que un cert nombre de persones joves trobava el pas barrat una vegada acabats els estudis era un fet nou i preocupant on no hi havia aparença de crisi econòmica.

En aquest sentit els objectius de l'estudi se centraven en esbrinar quina era la situació del jovent respecte al món laboral, fer èmfasi en el nombre i la problemàtica de les persones aturades i en tercer lloc preveure la necessitat de possibles actuacions per part de l'Ajuntament.

Com a idea prèvia no es partia tant de la idea d'un atur absolut, sinó d'unes perspectives laborals dels joves, que a poc a poc s'anaven deteriorant. Per altre costat, es considerava que el turisme, l'economia familiar i la diferenciació per sexes eren variables importants a l'hora de jutjar la situació laboral dels joves.

La preocupació que hom tenia a l'hora de començar el treball era situar el marc en el qual es donaven els indicis d'atur esmentats anteriorment.

Durant més de 30 anys, la vida econòmica ha girat al voltant del fenomen turístic. Tots els recursos, la terra, el capital i la mà d'obra es varen dirigir, primer lentament, després de forma vertiginosa vers tots aquells sectors que tenen el turisme com a punt de referència. Actualment es pot considerar que al voltant d'un 80% de la població ocupada està directament o indirecta relacionada amb el turisme. Per tot això es pot afirmar que a l'Escala es dona el fenomen del «monocultiu» o sigui, la dependència quasi absoluta d'una sola font de riquesa.

A qualsevol societat, la dependència quasi exclusiva d'una font de riquesa produeix un alt risc d'inestabilitat i un grau de dependència més gran que en economies més diversificades.

Actualment l'Escala es troba amb certes limitacions estructurals pel desenvolupament de la seva economia:

Esgotament dels capitals originats en un principi pel turisme, els quals varen ésser més aviat utilitzats per millorar els nivells de consum, que no pas destinats a inversions productives. Per altre costat, la inversió ha vingut de fora i aquesta inversió està més interessada a fer beneficis fàcils que no pas a crear estructures econòmiques duradores. La petita superfície del terme municipal i la manca de rigor urbanístic en els anys de les «vaques grasses» pot desembocar en problemes de saturació urbanística. La superfície cultivable no és ampliable si es tenen en compte les dimensions i l'estructura de la superfície municipal.

Malgrat l'augment de la mà d'obra en el subsector de la pesca, no és previsible un augment indefinit, a causa del gran capital que cal esmerçar-hi actualment.

A pesar d'una altíssima activitat estiuenca, a desgrat de l'aparença de la no existència de problemes a l'hivern gràcies a lograr quantitat de feines derivades de l'estiu, i malgrat, també, la gran activitat constructora d'aquest últim any, s'han de reconèixer aquests colls d'ampolla de l'economia de l'Escala, que si bé no són perceptibles a primera vista, d'alguna manera estan actuant en el present i condicionant el futur: problemes inherents al monocultiu, descapitalització, saturació, urbanística capital fora interessat pel benefici a curt termini, pràctica impossibilitat d'augmentar el desenvolupament d'altres fonts de riquesa, etc.

No era pas objecte del treball realitzar un estudi aprofundit de l'economia de l'Escala, però sí que calia caracteritzar-ne els seus principals trets per després poder situar en la seva veritable dimensió el fenomen de l'atur juvenil i les seves possibles sortides en el marc concret del municipi de l'Escala, la qual cosa es portarà a terme en el proper número de l'Escalenc.

Pere Guanter

-AMB A O AMB E?-

L'Escala, com la major part de les poblacions costaneres de Catalunya, ha vist, en pocs anys, augmentada la seva demarcació amb l'aparició de barris adjacents.

Recordo que L'Escala de la meua infantesa tenia tan sols dos ravals: El Passeig i El Pedró. Malgrat desconèixer amb exactitud els seus límits, els habitants de L'Escala ens manifestàvem residents d'un d'aquests barris, segons l'indret del poble on vivíem.

Jo sempre he estat veïna del Pedró, nom que queda ofuscat per diferents opinions sorgides entorn de la seva etimologia. Uns sostenen que el petit turó situat al Nord-Oest de la nostra població s'anomena Pedró; mentre d'altres el denominen Padró. He mirat d'esbrinar la veritable autenticitat d'aquest nom; però no ho he aconseguit. I per curull uns cartells indicatius i publicitaris induïxen a divagar més encara. Concretament, a una entrada del petit turó urbanitzat s'hi ha col·locat, a pocs metres de separació, dos cartells on s'hi pot llegir respectivament: «Puig Padró residencial» (placa metàl·lica fletxada) i «Jardins del Pedró» (cartell publicitari). Quin d'aquests dos noms és el correcte? A qui pertany esclarir aquest «galimaties»?

Mitjançant un breu escrit publicat a L'Escalenc l'agost passat, el Servei Municipal de Correcció i Normalització Lingüística del Català manifestava que darrerament ha procedit a la revisió de la toponímia del municipi, a fi d'aconseguir-ne una completa normalització. Però considerant que pot haver-hi una falla o omissió, prega a tota persona que observi algun defecte o incorrecció que faci ressò de la seva amabilitat comunicant l'errada a les oficines de l'Ajuntament.

Admeto aquesta petició, que és una crida al suport que clama l'esmentada Oficina Municipal de C.L.; però opino que un Gabinet d'aquesta índole, escollit «a priori» per a assessorar i corregir possibles errades o diferències, etc. hauria de resoldre per si sol els problemes que afecten la seva tasca.

Si aquest Servei Municipal funciona per al poble, és lògic que esdevingui el primer en disposar d'arguments fiables per a poder vèncer les dificultats que puguin sorgir. La demanda d'una voluntària col·laboració, eco d'aquest Servei, pot induir a pensar que els papers

s'han tergiversat, pretensió que no crec pròpia de l'al·ludit Gabinet.

Buscant l'assessorament en el Diccionari de la Llengua Catalana, llibre gairebé infalible, he vist que les definicions trobades, lògicament demostren la palpable diferència entre els significats de Pedró i Padró.

Transcric, a continuació, allò que hom pot llegir en aquestes definicions:

PADRÓ

Lista pública i autoritzada on es relacionen tots els habitants d'un terme municipal en una data determinada. El padró municipal és confeccionat cada cinc anys i rectificat anualment amb referència a 31 de desembre. El padró constitueix un document públic en el qual consten noms, cognoms, edat, sexe, professió, estat civil, etc.

PEDRÓ

Columna o pilar especialment amb una inscripció que recorda un fet memorable.

Pedra col·locada a terra per aguantar alguna cosa.

Cadascuna de les pedres a munts que hi ha al llarg d'un camí ramader i per extensió els que assenyalen el camí més bo per a pujar en una muntanya que té els accessos difícils.

Potser el que es llegeix en el tercer paràgraf en relació a la definició de Pedró és adient per a precisar el petit turó al qual em refereixo, ja que és pedragós i fins fa poc comptava amb l'existència d'un camí, amb pedres al llarg d'ell, anomenat «camí ramader», malauradament desaparegut, (pèrdua que menciono en el meu escrit HISTÒRIES DIFERENTS, publicat a L'Escalenc el passat mes de setembre).

Si, de mica en mica, es va normalitzant la toponímia de la nostra vila, en aquesta revisió seria convenient que hi tingués cabuda el nom que ens concerneix a fi d'unificar les diferents interpretacions sorgides al seu entorn.

Convindria ratificar l'autèntic nom d'aquest turó pedragós i verd, convertit en un bell boscatge ple de xalets, perquè si dona anomenament a un dels nostres barris és bo que sapiguem quin és aquest nom.

Pilar Pellicer de Gispert